

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๕/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดนครราชสีมา
ศาลปกครองนครราชสีมา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

คดีนี้ โจทก์ทั้งเจ็ดเป็นเอกชนฟ้องสรุปได้ว่า โจทก์ทั้งเจ็ดเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหลักฐาน ส.ค. ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๒ ในฐานะเสนาธิการกองยุทธการ กองทัพภาคที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม จำเลยที่ ๑ แจ้งให้โจทก์ทั้งเจ็ดรื้อถอนและออกจากที่ดินพิพาท เนื่องจากที่ดินของโจทก์ทั้งเจ็ดอยู่ในเขตที่ดินราชพัสดุซึ่งได้ประกาศหวงห้ามไว้ใช้ในราชการทหารตามประกาศของนายอำเภอปักธงชัย เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ และหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง โดยโจทก์ทั้งเจ็ดมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาว่าโจทก์ทั้งเจ็ดเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท ให้ขับไล่จำเลยทั้งห้าและบริวารออกไปจากที่ดินพิพาท ให้เพิกถอนประกาศของนายอำเภอปักธงชัย เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ให้เพิกถอนที่ดินราชพัสดุและหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงพิพาท และให้ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนจำเลยทั้งห้าให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่อยู่ในเขตที่ดินราชพัสดุซึ่งใช้ในราชการทหาร เห็นว่า จากการบรรยายฟ้องเหตุแห่งความเดือดร้อนเสียหายของโจทก์ทั้งเจ็ดเกิดจากการที่เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๒ ขับไล่โจทก์ทั้งเจ็ดออกจากที่ดินพิพาทโดยอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินราชพัสดุมีเนื้อที่ ๖,๗๐๐ ไร่เศษ ซึ่งโจทก์ทั้งเจ็ดเห็นว่าไม่ถูกต้องเนื่องจากที่ดินราชพัสดุ มีเนื้อที่ ๔,๖๘๗ ไร่ และไม่ได้รวมเอาที่ดินพิพาทของโจทก์ทั้งเจ็ดและชาวบ้านเข้าไปด้วย จึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่โจทก์ทั้งเจ็ดมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่ดินส่วนหนึ่งของที่ดินราชพัสดุ และที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏตามความเห็นของศาลปกครองนครราชสีมาว่า โจทก์ที่ ๑ และที่ ๒ ยื่นฟ้องกองทัพภาคที่ ๒ และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาปักธงชัย ต่อศาลปกครองนครราชสีมาว่า ดำเนินการรังวัดที่ดินเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในที่ราชพัสดุ แปลงพิพาท รุกล้ำที่ดินของตน และศาลปกครองนครราชสีมา มีคำพิพากษาแล้ว โดยคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด เมื่อการฟ้องคดีนี้มีมูลความแห่งคดีเป็นเรื่องเดียวกันกับคดีดังกล่าวและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จึงเห็นควรให้คดีนี้ได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยศาลปกครอง